

ΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ

ΕΙΚΟΣΙ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΚΑΙ ΠΙΑΝΟ

IV

16. Ἀπόψε τὰ μεσάνυχτα...
17. Τοῦτο τὸ καλοκαιράκι...
18. Ἀπεφάσισα νὰ γένω...
19. Μέρα μέρωσε...
20. Κίνησα ἐχθὲς νὰ ἔλθω...

Edited by YANNIS CONSTANTINIDIS
5, Timarchou Street - 501/1 Athens - Greece

1970

I

1. ΤΑ ΜΑΤΑΚΙΑ ΣΟΥ ΤΑ ΜΑΥΡΑ...
2. ΤΟ ΕΡΗΝΑΚΙ.
3. ΠΙΑΝΩ ΠΕΤΡΕΣ ΚΑΙ ΛΙΘΑΡΙΑ...
4. ΣΟΥ΄ΠΑ ΜΑΝΝΑ...
5. ΜΑ ΤΙ ΤΟ ΘΕΛ΄ Η ΜΑΝΝΑ ΣΟΥ...

II

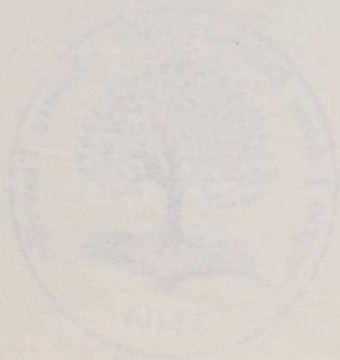
6. Τ΄ΑΗΚΟΥΣ ΜΑΥΡΙΔΕΡΟΥΛΑ ΜΟΥ...
7. Η ΜΑΛΑΜΩ.
8. ΕΙΧΑ ΜΙΑΝ ΑΓΑΠΗ...
9. ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΗΜΕΝΗ ΣΟΥ ΠΟΔΙΑ...
10. ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΓΕΜΕΝΙ.

III

11. ΛΑΛΟΥΔΙ ΤΗΣ ΜΟΝΕΒΑΣΙΑΣ...
12. ΔΕΝ ΕΙΝ΄ΑΥΓΗ ΝΑ ΣΗΚΩΘΩ...
13. ΜΩΡΗ ΚΟΝΤΟΥΛΑ ΛΕΪΜΟΝΙΑ...
14. ΕΧΤΕΣ ΒΡΑΔΥΝ ΕΜΠΡΟΒΑΛΑ...
15. ΕΓΩ΄ΜΑΙ ΄ΝΟΣ ΨΑΡΑ ΠΑΙΔΙ...

IV

16. ΑΠΟΨΕ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ...
17. ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ...
18. ΑΠΕΦΑΣΙΣΑ ΝΑ ΓΕΝΩ...
19. ΜΕΡΑ ΜΕΡΩΣΕ...
20. ΚΙΝΗΣΑ ΕΧΘΕΣ ΝΑ ΕΛΘΩ...

20 ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

16. Άπόψε τὰ μεσάνυχτα...

ΓΙΑΝΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ
(1937-47)

Andante con moto [♩ = 72]

Ά - πό - ψε ά - πό - ψε

τὰ με - σά - νυ - χτα, ά - πό - ψε ά - πό - ψε τὰ με - σά - νυ - χτα επ -

κώ - θη - κα νὰ γρά - ψω, (στού - που - λιά - κι μου) επ - κώ - θη - κα νὰ γρά - ψω

(τρυ - γω - νά - κι μου) και

piu f ed espressivo

*) Οί μικρές νότες νὰ παίζονται πάντοτε γρήγορα, ανεξάρτητα από την έκαστοτε κίνηση.